

מספור עוקב

תוסף זה מאפשר בלחיצה אחת מספור ערכים, לפי מספרים, אותיות, דפים ועמודים. בעזרתו יוכל המשתמש לערוך לדוגמה: מספור של ציורים השייכים למסכת סוכה ולסמנם בתוך הגמרא בקלות, או למספר באותיות את הגהות הב"ח על הש"ס, או לסמן בספר היוצא לאור מחדש את מעברי הדפים והעמודים שבדפוס קדום ידוע ומפורסם, וכד'.

שימוש בלחצן 'מספור עוקב'

לחצן 'מספור עוקב' יפתח חלון 'מספור עוקב'

ב – 8 פעולות פשוטות ניתן לערוך מספור של מסמך Word:

1. פתח מסמך Word המסומן בסימון כלשהוא (לדוגמה: # / % / \$ וכד') בכל מקום בו צריך להכניס מספר או אות.

2. לחץ על לחצן 'מספור עוקב' לפניך יוצג חלון (ראה צילום מסך).

3. ציין בשורת **התחל מ:** את המספר ממנה יתחיל המספור (של המספרים או האותיות).

מספור עוקב

התחל מ: 0

חפש את:

השתמש בתוים כלליים

תבנית מספור: מספרים

קוד לפני:

קוד אחרי:

בצע

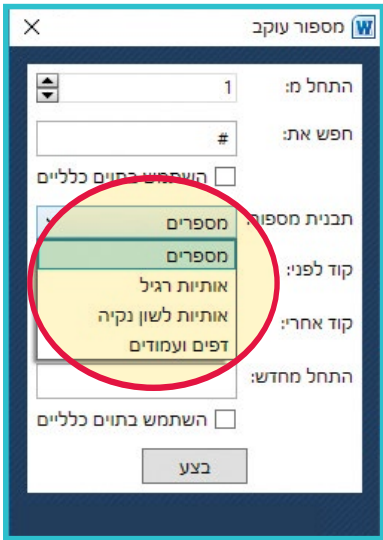
4. סמן בשורת **חפש את:** את התו בו סומן הטקסט להחלפה למספור (# / % / \$ וכד')

5. בחר בשורת **תבנית המספור** את אופן המספור (ראה צילום מסך):

- **מספרים** – תווי הסימון יוחלפו למספרים.

- **אותיות רגיל** - תווי הסימון יוחלפו לאותיות לפי סדר א-ב.

- **אותיות לשון נקיה** - תווי הסימון יוחלפו לאותיות לפי סדר א-ב אך בשמירה על לשון נקיה כגון: **רע** יהפוך **לער**, **רצח** יהפוך **לרחץ** וכד'.

- **דפים ועמודים** – התווים יוחלפו לדפים ועמודים – א. א: ב. ב: וכן הלאה. (שים לב: בתלמוד בבלי נציין בשורת **התחל מ:** מ-3 כיון שהספר מתחיל מדף ב. שהוא העמוד ה-3 מההתחלה, ובתלמוד ירושלמי המתחיל בדף א. נתחיל כרגיל מ-1).

6. הוסף קוד לכני ואחרי (ראה צילום מסך להלן) (תכונה זו אופציונלית ואינה חובה).

7. **שים לב:** ניתן להוסיף בשורת **קוד לפני** מילים כגון: במספור משניות לפי הסדר (**משנה א' משנה ב'** וכן הלאה) נכתוב את המילה משנה בשורת **קוד לפני** ולאחר מכן נבצע מספור של כל המסמך בתבנית אותיות, ולפני כל אות תופיע המילה משנה, והתוצאה תהיה **משנה א' משנה ב'** וכן הלאה.

8. בשורת **התחל מחדש** ניתן להכניס סימון המורה על ספירה חדשה ממיקום זה והלאה כגון: כל הגהת הב"ח מסומנת ב- # וכל תחילת עמוד מסומן ב- \$, בשורת **חפש את** נכניס סימון זה - # ובשורת **התחל מחדש** נכניס סימון זה - \$ והתכונה תחל את ספירתה מחדש בכל מקום בו קיים סימון זה - \$, וכך יתחלקו הגהות הב"ח לפי עמודים כמקובל, (ראה צילומי מסך בעמ' הבאים).

הגהות הבר"ח גיטין

לא מצי' לממכר בעל לא שלחתינו אע"פ שאין עדים. נ"ב משמע דאפי' בעשא' שליח בינו לביתו בעד עדים כלל אמון וכו' הרמב"ם בפ"ג מה"ג אבל מסוף לשון שאמר לקיים כתב שליחות משמע דאין מדבר אלא בעדי קיום ר"ל דאע"פ שאין עדים במקום נתינה שעשא' שליח אמון למור שעשא' שליח בעדים אבל באומר שעשא' שליח בינו לביתו לאו כלום הוא והכי מוכח בהב"א ממה שהביא הרב לקמן ב"פ השולח ירושלמי עשה שליח להוליך לה גט צריך להחזיקו בפני שנים שאין השליח [עולה] משום השנים וכן נראה למדא' מדברי הסור בסימן קמא וסי' קמב וכך פירש הר"ק אהרן ז"ל ונדא' כהרב רבינו ירוחם שכתב לדעת התוס' דהשליח אמון למור הבעל עשא' שליח ואין צורך עדים ואפילו סופר הבעל שלא עשא' שליח והירושלמי לא קאמב' אלא דלכתמלגה צורך לעשותו בפני שנים וכן לא כ"מ דהב"א דירושלמי. דוקא בא"י מי"ב אבל בח"ל כ"י ה"ב דאמון בקיום הגט אמון למור שליח אני אלא אין חילוק וכן הביא הסור בסימן קמב על שם הרא"ש ועין בתשובות הרב ז"ל.

מספור עוקב

התחל מ:	1
חפש את:	#
☐ השתמש בתווים כלליים	
תבנית מספור:	אותיות רגיל
קוד לפני:	33@
קוד אחרי:	55@
התחל מחדש:	\$
☐ השתמש בתווים כלליים	
<input type="button" value="בצע"/>	

נכח ע"י יעקוב פיינמן תוכנה

מכיר אני חמתם העדים וכו' שאני מכיר ולא מרע:

והואיל דמב"ב ביה הוא קיום דמב"ב בשטרות כי אמר:

אין להכשיר סומא. נ"ב עין ב"ב פ"ב ע"ל פ"ג בה"ג המתחיל משמע טעמא:

כיון שאמרו לכתב לשמה בשעה שתקנו הקלף כן עשו:

ג"סא לשמו:

ונכ"ע בעינן מתלמי לקיימו ובהא:

נסמכין עליהו ור' יוחנן סבר לא תשיגין להכי דמיבעי דיעי ולא סמכי עליהו והלכתא כותיה דר' יוחנן:

\$

ש"מ דלת"ק אע"פ כן כפרתא. נ"ב ועפ"ש שיש נכסים אחרים:

בן חורין אלא אמר רב אשי וכו' דמתנגן לה וכו' כיון דאין דבור כל נכסים:

דהא אמר רב יוסף:

\$

ולבטל רשות דין כעובד כוכבים:

ווי לאו דהב' זוזי קמייהו:

יתנו הרשות לעדים לחתום והיין שטרות. נכתב בגי' עין פרק השולח דף מ"ד אצל עבד שהפיל עצמו לגייסות ואין בעליו יקלון להצילו מותר ליטול את דמיו ומעלה בערכאות שלהן ופירש רש"י ומעלהו בערכאות שלהן לחותמו ע"ש.

\$

אמנתגנן דא"ב' בשטרי פריסיים:

והלאנת הנעשים בערכאות:

הגהות הב"ח גיטין

55@א33 לא מצי למימך בעל לא שלחתי אע"פ שאין עדים. נ"ב משמע דאפי' בעשאן שליח בינו לבינו בלא עדים כלל נאמן וכ"פ הרמב"ם בפ"ו מה"ג אבל מסופו לשונו שאמר לקיים כתב שליחות משמע דאינו מדבר אלא בעדי קיום ר"ל דאע"פ שאין עדים במקום נתינה בעשאן שליח נאמן לומר שעשאן שליח בעדים אבל באומר שעשאן שליח בינו לבינו לאו כלום הוא והכי מוכח להדג' ממה שהביא הרב לקמן ב"פ השולח ירושלמי עשה שליח להוליך לה גט צריך להחזיקו בפני שנים ואין השליח [עולה] משום השנים וכן נראה להדג' מדברי הטור בסימן קמ"א וס' קמ"ב וכך פירש הר"ם קמ"ב ז"ל ודלא כהרב רבינו ירוחם שכתב לדעת התוס' דהשליח נאמן לומר הבעל עשאן שליח ואין צריך עדים ואפילו כופר הבעל שלא עשאן שליח והירושלמי לא קאמך אלא דלכתחלה צריך לעשותו בפני שנים גם לא כ"מ דההיא דירושלמי דוקא בא"י מ"כ אבל בח"ל כי הכי דאמנן בקיום הגט נאמן לומר שליח אני אלא אין חילוק וכן הביא הטור בסימן קמ"ב על שם הרא"ש ועיין בתשובות הרב ז"ל:

55@ב33 מכיר אני חתימת העדים וכו' שאני מכיר ולא מרע:

55@ג33 והואיל דמהנביה הוא קיום דמהנבשטרות כי אמר:

55@ד33 אין להכשיר סומא. נ"ב עיין ב"כ פ"ב נע"ל פ"ג בהג"ה המתחיל משמע טעמא:

55@ה33 כיון שאמרו לכתוב לשמה בשעה שתקנו הקלף כן עשו:

55@ו33 גטא לשמו:

55@ז33 ודכ"ע בעינן תלתא לקיימו ובהא:

55@ח33 וסמכין עליהו ור' יוחנן סבר לא תשיגן להכי דמידע ידעי ולא סמכי עליהו והלכתא כוותיה דר' יוחנן:

§

55@א33 ש"מ דלת"ק אע"פ כו' כפירש"י. נ"ב ואע"פ שיש שם נכסים אחרים:

55@ב33 בן חורין אלא אמר רב אשי וכו' דמתנגן לה וכו' כיון דאין דבור כל נכסים:

55@ג33 דהא אמר רב יוסף:

§

55@א33 ולבטל רשות דין כעובדי כוכבים:

55@ב33 ואי לאו דהב' זודי קמ"ה:

55@ג33 יתנו הרשות לעדים לחתום והיינו שטרות. נכתב בצידן עיין פרק השולח דף מ"ד אצל עבד שהפיל עצמו לגיטות ואין בעליו יכול להצילו מותר ליסול את דמיו ומעלה בערכאות שלהן ופירש רש"י ומעלה בערכאות שלהן לחותמו ע"ש:

§

55@א33 אמתותי דא"ב' בשטר פריסיים:

55@ב33 והלאות הנעשים בערכאות: